

Liber tertius

Itē assimilaf cypressus: Eccl. xliij. Quia si cypressus i mote non. Nā cypressus dicitur esse arbor tota medicinali. s. i. cortice: folijs & fructu. Quia q̄cqd̄ in Xgine extitit totū Xtuosuz & medicinale fuit: & cortex. i. exterior: puerfatio sc̄a: & folia. i. Xba sua: uia: & fructus. i. opa vtilia. Itē assimilaf cinamomo: Eccl. xliij. Sicut cinamomū aromaticans odore dedit. Nā hec plāta ē sicca: calida & aromatica. Ip̄a enī btā virgo fuit sicca i carne p tēperatā & parcatatē. Calida in aīa p feruore & charitatem: & aromaticas in vtroq; p mūdiciā & puritatē. Itē assimilaf nardo: Cant. j. Nardus mea dedit odore suū: q̄d̄ dicit ecclesia de beata Xgine. Quia nardus est herba modica & calida: odorifera & spicosa. Sicut Maria fuit modica p humilitatē cū dixit: Ecce ancilla dñi &c. Calida p charitatē: odorifera p puritatē: & spicosa p fecunditatē. Nā spica quā pduxit ista nardus fuit dñs Iesus Christus. Spica enī nardi vt dicit Dialco. habet virtutē: pfortādi cerebrū sez narib⁹ applicata. Itē pfortandi stomachū: q̄ valet ptra stomachi debilitatē. Itē pfortat cor: q̄ valet ptra cordis defectū. In cerebro est sensus: in stomacho appetitus: & in corde amoris affectus. Christus ḡ quasi spica nardi sensum nr̄m pfortauit p fidē: appetitū exercitauit p spem: affectū inflāmauit p charitatē. docuit ei nos cogitare dīna appetere sup̄na: diligere eterna. vel q̄ docuit nos in deū credere: de deo p̄fidere: & de um diligere. Itē nota q̄ nardus siue spica ei⁹ masticata humorem lingue desiccāt. Itē surditatē aurū sedat: & q̄ ē icisua & diuisua v̄s ad itima penetrat. Nā & lapidem frangit. Et h̄ cōpetit beate Marie: q̄ suo exēplo nos docuit linguā p̄tinere: aures deo aperire: & gladio doloris aīam penetrare. Si q̄ dē ip̄a pauca & rōnabilia Xba dixit aures angelo diligētē aperuit: et tpe passōis filij sui ei⁹ aīam gladi⁹ doloris p̄transijt. In p̄mo docuit nos humorem lingue desiccare. i. lubricitatē loq̄tatis refrinare. In sc̄do circa dei verba aurū cordis surditatē fugare: ne forte dicat nobis: Aures h̄nt & nō audient. Sed in tertio docuit nos gladio Xbi de v̄l dolore p̄ritiōis animā p̄forare: ita vt lapis. i. vt cordis duricia frāgat. Itē assimilaf oliue: s̄m illud Eccl. xliij. Quasi oliua speciosa in cāpis.

Primo q̄ oliua in arbore siue ligno habet soliditatē. Nā lignuz oliue est cōpactū soliditatis: impuibilis puritatē: et in modulle multe humorositatē. Nā beata Xgine fuit cōpacta & solida in fide impuibilis purissima in carne & plena humore gratia in mēte: s̄m illud Lu. j. Que gr̄a plena & virtute. Sc̄do q̄ oliua habet in fronde viriditatē. Nā folia oliue semp virēt. Sic folia marie semp fuerūt viridia. i. Xtuosa. In omni enī verbo suo vigor virtutis apparuit sicut virtutē prudētie in inquirēdo: sicut q̄ dixit angelo: Quomodo fiet istud? &c. Lu. j. s̄m humilitatē in p̄sentiendo. vt cū dixit: Ecce ancilla dñi &c. siue deuotionis in laudando. vt cū dixit: Magnificat anīa mea dominū &c. siue dilectionis in cōquerēdo: vt cū dixit: Fili q̄d̄ fecisti nobis sic. siue pietatis in cōpariēdo. vt cū dixit: Anū me habent &c. Tertio q̄ oliua habet i flores suauitatē. Nam eius flores suauiter redolent. Flores Marie fuerūt eius mores qui odore honestatis plurimū redolebāt. Nā tanta pollebat beata Maria mox honestate vt solū in eius aspectu om̄is ab aspiciēte tentatio: sicut testat Hiero. fugaretur. Quarto q̄ oliua habet i fructu vinctu sitatē. Et nota q̄ oliue q̄nto sūt nigrescentes: exteri⁹: tanto t̄p̄e sūt maturiores interius: & ad epprimēdū ab eis oleū sūt aptiores. Sicut fructus. i. opatiōes marie: q̄nto essent exteri⁹ nigre. i. p̄ apparentiaz humiles: tamē interi⁹ vinctio deuotiōis & gratie erant plene. Nā Marie virginis opatiōes fuerunt nigra p humilitatē: vinctuosa p pietatē. Quinto q̄ oliua in liquore habet vilitatē. Nam liquor oliue est oleum cuius vsus est multū vtilis mortalibus. Nā oleū vt dicit Psido. est in pabulum lumbinis: in medelam vulneris: & in refectio nem esuriētis. Nā in lucerna ponitur a ignem nutriēdū: languidīs mēbris apponitur ad medelaz: & cibus addit ad comedēdū. Oleū ergo oliue est misericordia pietas Marie. Nam ip̄a illumiat tenebras hos hoies in dei agnitioe. Unde in agnitiois vocat: Eccl. xliij. Ip̄a languido curat solidādo in dei timore. Nā timor dei mini expellit peccatū: q̄d̄ est languor animi. Nā etiā ip̄a dicit mater timor. Itē ip̄a cibus cibāt & nutrit sibi deuotos multipli cōlatione. Unde ip̄a inuitat eos: Eccl. xliij.